

Omstændighed, at man ikke kan faa andre Boliger. Men der kan komme andre Vanskeligheder, Vanskeligheder ved, at de paagældende ikke længere kan præstere Lejen. Utvivlsomt er i en Del Bygninger Lejen saa høj, at den absolut bør sættes noget ned. Den højtærede Minister kunde ikke sige, hvor meget det vilde komme til at betyde økonomisk for Stat og Kommune, fordi det er vanskeligt at udregne det. Det vil jeg give den højtærede Minister Ret i. Jeg har ikke kunnet komme til Klarhed over det, og jeg forstaar meget vel, at man skal være forsigtig med at udtale sig om, hvad det kan komme til at betyde økonomisk. Vi har sat Grænsen ved et Flademaal af de enkelte Lejligheder af 120 m², fordi vi skønnede, at med denne Grænse medtog vi saa at sige alt det Boligbyggeri, der har fundet Sted i den dyre Periode, bortset fra det rene Luksusbyggeri.

Den højtærede Minister gjorde den Bemærkning, at han syntes, Lovforslaget var for vidt gaaende. Det kan jeg nu ikke erkende, men vi kan jo forhandle i det Udvalg, der forhaabentlig bliver nedsat, om, hvorvidt det skal begrænses eller have en anden Form. Det skal jeg være villig til at forhandle om og haaber, at den højtærede Indenrigsminister ogsaa er villig dertil.

Jeg er enig med den højtærede Minister med Hensyn til den Maade, hvorpaa man skal praktisere Anvendelsen af Statsboligfondslovens § 5. Jeg tror ikke, det vil være retfærdigt at anvende generelle Bestemmelser her. Jeg tror, det er rimeligere, at man, som ogsaa den højtærede Minister sagde, tager hvert enkelt Byggeri for sig og afgør i hvert enkelt Tilfælde, om der er Rimelighed i at anvende § 5 deroverfor. Det stemmer jo for øvrigt ogsaa med, hvad de almennyttige Boligselskaber Gang paa Gang har givet Udtryk for; saa her kommer vi ikke i Modsætning til hinanden, og her tror jeg heller ikke, vi kommer til at staa overfor større Vanskeligheder. Det er forbundet med mere Arbejde; men jeg tror, at det lønner sig at foretage dette Arbejde; jeg tror, at man, naar dette er gjort, vil naa til større Retfærdighed, end man ellers vilde naa til.

Overfor de af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen med flere stillede Lovfor-

slag skal jeg kun sige, at vort Lovforslag jo taler for sig selv; og ved den Stilling, vi har taget gennem vort Forslag, har vi i Virkeligheden ogsaa udtrykt vor Stilling til det andet Forslag; vi holder selvfølgelig fast paa vort eget. Naar vi har formet vort Lovforslag, som vi har, og ikke som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har formet sine, der jo i mange Henseender er mere vidtgaende, skyldes det den Omstændighed, at vi ikke vilde røre ved Principperne i de gældende Grundskyldslove; det fremgaar tydeligt og klart af vort Forslag, at det ikke har været Hensigten. Derfor synes jeg ogsaa, at den højtærede Finansminister, i Lighed med den højtærede Indenrigsminister, burde stille sig noget villigt overfor det. Det er ikke et Forslag, bag hvilket der ligger mere eller mindre skjulte eller aabenbare politiske Hensigter; der ligger kun bag Forslaget dette, at vi vil bidrage vort til, at de Mennesker, der har bygget sig rimelige Boliger under Krigstiden, kan faa den fornødne Hjælp, saaledes at de fortsat kan besidde disse Boliger.

Ja, med disse Bemærkninger kan jeg paa ny anbefale vort Lovforslag. Til Trods for de faldne Udtalelser fra Ministerbænken — som jeg dog i det store hele, i hvert Fald for Indenrigsministerens Vedkommende, vil betragte som relativt velvillige og forstaaende og som saaledes at forstaa, at Ministeren er villig til at forhandle med os om Lovforslagets Enkeltheder — haaber jeg altsaa, at vi ved denne Forhandling kan naa til et for begge Parter — og ogsaa for dem, der skal hjælpes — tilfredsstillende Resultat.

Ordføreren for Forslagsstillerne til de under Dagsordenens Punkt 3 og 4 opførte Lovforslag (Niels Frederiksen): Ja, jeg kan jo ikke takke den højtærede Regering for velvillig Modtagelse af de af mit Parti forelagte Lovforslag. Jeg fik det Indtryk af den højtærede Indenrigsministers Bemærkninger om disse, at baade han og den højtærede Finansminister vel var klare paa, at det var Forslag, hvis Virkninger vilde være overordentlig heldige, men at man ikke turde give dem sin Tilslutning, fordi der i dem laa en Mulighed for, at man kunde gaa til at fremme i Fremtiden et Princip, som man var betænkelig ved i Øjeblikket. Jeg tror, at dette er en nogenlunde rigtig